

[Christmas Møller.]

komment urigtigt, hvad den højtærede Finansminister siger. Og vi var afskaaret fra at sige andet til den højtærede Finansminister end dette. Vi var afskaaret fra selv at forelægge dette Toldlovsforslag — vi tænkte paa det —, fordi Finansministeren havde givet os det som fortroligt Dokument, men vi sagde til Finansministeren i Udvalget det, jeg lige har refereret. Maa jeg have Lov til at paakalde Udtalelse af andre Udvalgsmedlemmer, om det ikke er rigtigt, at det konservative Folkeparti sagde just det modsatte af, hvad Finansministeren siger, at vi sagde.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg er ikke rigtig klar over, hvor længe et konservativt „nu“ varer, det synes, som om man fra konservativ Side mener, at man kan komme udenom Situationen ved at erklære, at „nu“ er næste Dag, næste Uge, hvor naar som helst. Det, det drejede sig om, var den Situation, der forelaa, og da erklærede man, at man ikke kunde gennemføre Forslaget i Forbindelse med det Lovforslag, der skulde gennemføres om Valutaen. Det er givet. Derefter tilføjede man, at man eventuelt kunde gennemføre det i Morgen. Da det blev fremsat næste Gang, sagde man det samme, maaske sagde man ogsaa den Gang: I Morgen, det ved jeg ikke; jeg ved ikke, om man tredie Gang sagde i Morgen, for da var jeg ikke selv til Stede. Men de har 3 Gange haft Lejlighed til at sige: Vi kan ikke gøre det nu — „nu“ betragter jeg som „i Forbindelse med den Sag, som behandles“, men det synes, som om man fra anden Side betragter „nu“ som værende noget, der ligger et Stykke ud i Fremtiden, i det mindste som værende næste Dag. Det minder mig om den gamle Historie om Landarbejderen, der blev fæstet hos Bonden og læste over Døren: I Dag Arbejde, i Morgen Mad. Manden tog gladelig fat paa at slide, og da Morgendagen kom, satte han sig ind til Bordet og skulde til at spise. Saa sagde Manden til ham: Har du ikke set, hvad der staar over Døren? Jo, der staar: I Dag Arbejde, i Morgen Mad. Og saadan blev det ved. Den Morgendag, da Maden skulde komme, kom aldrig. Jeg har Indtrykket af, at det laa lige saadan den Gang med de Konservatives Mad.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Den højtærede Finansministers Historier har ikke noget som helst med det her foreliggende Forhold at gøre, for Forholdet er jo dette, at det konservative Folkeparti i Dag har vist, at det vilde stille sine Stemmer ved Siden af Regeringspartiernes til Gennemførelse af dette Forslag. Den højtærede Finansminister, som har brugt saa stærke Udtryk, maatte nu her erkende, at han ikke kunde huske, hvordan Forholdene havde været. Men saa skulde den højtærede Finansminister virkelig lade være med at udtale sig paa den Maade, som han gjorde. Det, der er Kendsgerningen, og det, der er Sandheden, er dette, at samtidig med, at Valutaen for Maaneder siden gik fra Folketinget til Landstinget, kunde den højtærede Regering, om den havde villet det, faaet disse Toldforslag gennemført. Det, denne Debat viser, er, at det havde vi lovet paa Dag til Ministeriet, og den højtærede Finansminister har ikke turdet benægte dette.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagenes Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

J. P. Jensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at de to Lovforslag henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Nedsættelse af Aldersgrænsen for ansatte ved Statsbanerne.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2759; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 89).

Sagen sattes til Forhandling.

Bjerring: Det foreliggende Lovforslag om en midlertidig Nedsættelse af Aldersgrænsen fra 70 til 65 Aar for ansatte ved Statsbanerne skal ses paa Baggrund af den store Nedgang, der har været i Trafikken i de senere Aar. Den stærke Konkurrence fra Bilernes Side i Forbindelse med en De-